

Tóparti ház

[Хутор и озера](#)

Rajzok az asztalomon.
Légy-feszület falamon.
Pára.
Tejszinü holdsugarak
tengere. Fák, mohosak.
Lázás

illatot ont a virág.
Tó-kifutóra kacsák
gyűlnek.
Horga kivetve, fura
ó ladikon ki fia
görnyed?

Vadra az erdeje vár,
fészken ül égi madár,
rakva
mézzel a méhkasok is,
csak neki, csak neki nincs
vacka.

Senki se küldi el őt:
– Menj ne fecséld az időt
többet!
Arra a hal sose jár,
reszket uszója, akár
könnycsepp.

Itt a falon csuda van:
óra a súlyaival
koccint.
Bámulom ezt a csudát
és ama senki fiát
ott kint.

Bűnös-e, szent a világ?
Ólban a lomha kocák -
szfinxek.
Szunnyadozó tehenek,
almot az éj meleget
hintett.

Alszik a borban a láz.
Holnapai harc a darázs
álma.
Fűbe a mag leperreg,
fordul a föld, fut az est
árnya.

(A [Viktor Szosznora versei](#) című kötetből. *Baka István fordítása.*)

[illegible]